

POSTANOWIENIE

Dnia 7 maja 2010 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Kazimierz Zawada (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Marek Sychowicz

SSA Jan Futro

w sprawie z powództwa C. D. i W. D.

przeciwko W. K. i Gminie K.

o uznanie czynności prawnej za bezskuteczną,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej

w dniu 7 maja 2010 r.,

zażalenia powodów na postanowienie Sądu Okręgowego w N.

z dnia 3 lutego 2010 r., sygn. akt III Ca (...),

oddala zażalenie.

Uzasadnienie

Postanowieniem z dnia 3 lutego 2010 r. Sąd Okręgowy w N. odrzucił jako niedopuszczalną, ze względu na zbyt niską wartość przedmiotu zaskarżenia (art. 398² § 1 k.p.c.), skargę kasacyjną powodów od wyroku tego Sądu z dnia 27 października 2009 r. W uzasadnieniu wyjaśnił, że powodowie w skardze kasacyjnej określili wartość przedmiotu zaskarżenia na kwotę 250 000 zł, podczas gdy w pozwie wartość przedmiotu sporu oznaczyli na 4 000 zł. Powołując się na art. 368 § 2 k.p.c. wskazał, że wartość przedmiotu zaskarżenia może być oznaczona na kwotę wyższą od wartości przedmiotu sporu jedynie w razie rozszerzenia powództwa, co jednak w sprawie nie miało miejsca.

W zażaleniu powodowie wnieśli o uchylenie zaskarżonego postanowienia. Zarzucili naruszenie art. 398⁶ § 2 k.p.c., art. 19 § 1 w zw. z art. 25 § 1 k.p.c., art. 213 § 1 i art. 233 § 1 k.p.c. oraz art. 365 §1 k.p.c. Wskazali, że w sprawie chodziło o stwierdzenie nieważności umowy przenoszącej własność gospodarstwa rolnego, obejmującego m.in. nieruchomości o łącznej powierzchni 2 65 ha. Podkreślili, że było faktem powszechnie znanym, że wartość nieruchomości i posadowionych na nich zabudowań przewyższała podaną w pozwie wartość przedmiotu sporu, a także kwotę 50 000 zł. Ponadto powołali się na poczynione w innej sprawie ustalenia co do wartości części wskazanego gospodarstwa rolnego.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Stanowisko Sądu Okręgowego o odrzuceniu skargi kasacyjnej nie mogło zostać skutecznie zakwestionowane, gdyż znajdowało uzasadnienie w treści art. 398² § 1 k.p.c. Zgodnie z tym przepisem skarga kasacyjna jest niedopuszczalna w sprawach o prawa majątkowe, w których wartość przedmiotu zaskarżenia jest niższa niż pięćdziesiąt tysięcy złotych.

Powodowie w pozwie oznaczyli wartość przedmiotu sporu na kwotę 4000 zł. W toku dalszego postępowania – na co słusznie wskazał Sąd Okręgowy - nie doszło do rozszerzenia powództwa, a zatem nie wystąpiły zdarzenia uzasadniające - zgodnie z art. 368 § 2 w związku z art. 398²¹ k.p.c. - podwyższenie wartości przedmiotu zaskarżenia kasacyjnego ponad wartość przedmiotu sporu (por. np. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 15 grudnia 2005 r., II CZ 114/05, niepubl., z dnia 22 kwietnia 2002 r., II UZ 11/02, „Prokuratura i Prawo” 2002, nr 11, poz. 45).

Tym samym określona przez stronę powodową wartość przedmiotu sporu pozostała niezmieniona aż do zakończenia postępowania apelacyjnego i powodowie nie mogli w skardze kasacyjnej skutecznie określić wyższej wartości przedmiotu zaskarżenia. Przywołana w uzasadnieniu zażalenia argumentacja jest chybiona. Pogląd o powszechnej znajomości wartości objętego sporem gospodarstwa rolnego jako o okoliczności wpływającej na wartość sporu jest bez znaczenia, jeżeli zważyć, że sami powodowie – mimo korzystania z pomocy profesjonalnego pełnomocnika - nie uwzględnili tej „oczywiście znanej” okoliczności. Także art. 365 § 1 k.p.c. nie mógł – inaczej niż twierdzą powodowie - stanowić podstawy prawnej związania wartością przedmiotu sporu ustaloną w innej sprawie. Sąd Okręgowy prawidłowo zatem przyjął, że wartość przedmiotu zaskarżenia nie przekraczała określonego w art. 398² §1 k.p.c. progu dopuszczalności skargi kasacyjnej.

Mając powyższe na względzie, Sąd Najwyższy oddalił zażalenie (art. 398¹⁴ w związku z art. 394¹ § 3 k.p.c.).